

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW
PT1/0602-32/256/TKQ/10/BM19-6823

Warszawa, dnia 11 czerwca 2010 r.

Pan
BOGDAN BORUSEWICZ
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Pieniążek

W związku z pismem Pana Marszałka z dnia 26 maja 2010 r. znak: BPS/DSK-043-2714/10, przy którym przekazane zostało oświadczenie złożone przez Senatora Pana Piotra Kaletę na 54. posiedzeniu Senatu w dniu 13 maja 2010 r., dotyczące objęcia niepublicznych szkół językowych 22% stawką podatku od towarów i usług, uprzejmie informuję:

Głównym celem zmian zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, która wprowadza m. in. zmiany w zasadach opodatkowania usług edukacyjnych jest „przełożenie” wykorzystanej w załącznikach do ustawy klasyfikacji PKWiU z 1997 r. na klasyfikację PKWiU z 2008 r.

W projekcie ustawy przewiduje się likwidację załącznika nr 4, który określa zakres zwolnień od podatku przy zastosowaniu klasyfikacji statystycznych i przeniesienie uregulowań dotyczących tej tematyki do treści ustawy. Wynika to z braku praktycznej możliwości „przełożenia” obecnej klasyfikacji wykorzystanej w tym załączniku, na klasyfikację PKWiU z 2008 r. w taki sposób, by zakres zwolnień był zgodny z przepisami Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 347/1 z późn. zm.). Przy określaniu zakresu tych zwolnień uwzględnione zostały przepisy Dyrektywy 2006/112/WE Rady oraz orzecznictwo ETS.

Należy podkreślić, że konstrukcja całego systemu podatku od wartości dodanej w krajach członkowskich UE podlega ścisłej harmonizacji. Z tych względów również polskie przepisy dotyczące podatku od towarów i usług muszą być zgodne z przepisami wspólnotowymi, w szczególności z przepisami ww. Dyrektywy 2006/112/WE Rady. Powyższa dyrektywa uniemożliwia państwom członkowskim UE dowolne kształtowanie wysokości stawek podatkowych i zwolnień od tego podatku.

W art. 132 ww. Dyrektywy zawarty został katalog zwolnień dotyczący określonych czynności wykonywanych w interesie publicznym.

W myśl art. 132 ust. 1 lit. i) tego aktu prawnego państwa członkowskie zwalniają od podatku kształcenie dzieci lub młodzieży, kształcenie powszechne lub wyższe, kształcenie

zawodowe lub przekwalifikowanie, łącznie ze świadczeniem usług i dostawą towarów ściśle z taką działalnością związanych, prowadzone przez odpowiednie podmioty prawa publicznego lub inne instytucje działające w tej dziedzinie, których cele uznane są przez państwo członkowskie za podobne.

Obecnie w projekcie ustawy zakłada się, że w zakresie usług edukacyjnych, zwolnieniem mają być objęte:

- usługi świadczone przez:
 - a) jednostki objęte systemem oświaty, w rozumieniu przepisów o systemie oświaty, w zakresie kształcenia i wychowania,
 - b) uczelnie, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz jednostki badawczo-rozwojowe - w zakresie kształcenia na poziomie wyższym - oraz dostawa towarów i świadczenie usług ściśle z takimi usługami związane;
- usługi prywatnego nauczania na poziomie przedszkolnym, podstawowym, gimnazjalnym, ponadgimnazjalnym i wyższym, świadczone przez nauczycieli;
- usługi kształcenia zawodowego lub przekwalifikowania oraz świadczenie usług i dostawa towarów ściśle z tymi usługami związana, prowadzone w formach przewidzianych w odrębnych przepisach;
- inne niż wyżej wymienione usługi nauczania świadczone przez podmioty, które uzyskały akredytację w rozumieniu przepisów o systemie oświaty – wyłącznie w zakresie usług objętych akredytacją.

W projekcie założono, że przedstawione powyżej rozwiązania wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Mając na uwadze powyższe informuję, że zakres zwolnienia przewidziany dla usług edukacyjnych adresowany jest m.in. do jednostek objętych systemem oświaty realizujących usługi kształcenia, do których zalicza się również placówki niepubliczne, które uzyskały wpis do ewidencji prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 82 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) osoby fizyczne i prawne mogą zakładać placówki niepubliczne po uzyskaniu wpisu do ewidencji prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego obowiązującą do prowadzenia odpowiedniego typu placówek publicznych. Placówki niepubliczne mogą zatem być zakładane i prowadzone przez osoby fizyczne lub osoby prawne nie będące jednostkami samorządu terytorialnego.

Inną możliwością korzystania ze zwolnienia od podatku od towarów i usług przy świadczeniu usług edukacyjnych, który jest przewidziany w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług jest uzyskanie akredytacji dotyczącej świadczonych usług w rozumieniu przepisów o systemie oświaty.

Zgodnie z art. 83a ust. 2 ustawy możliwe jest też prowadzenie działalności oświatowej, jako działalności gospodarczej na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Na rynku edukacyjnym funkcjonuje znaczna liczba podmiotów spoza systemu oświaty (*de facto* przedsiębiorców), prowadzących działalność oświatową w ramach przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Podmioty te podlegają rejestracji w jawnej ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez gminę.

Dodatkowo część podatników świadczących te usługi, do których ewentualnie nie miałyby zastosowanie zwolnienie przedmiotowe od podatku, będzie mogła korzystać ze zwolnienia

podmiotowego tj. ze względu na osiągnięty obrót. W 2011r. kwota rocznego obrotu uprawniająca do korzystania z tego zwolnienia będzie wynosiła 150.000 zł.

Nie mogę więc podzielić opinii, że w większości placówek (szkół nauki języka) wystąpi z omawianego tytułu znaczący, dodatkowy wzrost kosztów i, że będzie on przerzucony na słuchaczy, a ponadto, że proponowane zmiany negatywnie wpłyną na liczbę osób inwestujących w naukę języka obcego bądź podnoszenie kwalifikacji zawodowych.

Ponadto zauważam, że odniesienie zwolnienia do wszystkich podmiotów zajmujących się nauczaniem, jeśli formy tego nauczania nie spełniają kryteriów przewidzianych w ww. ustawie o systemie oświaty nie jest możliwe, gdyż trudno byłoby powiązać takie rozwiązanie ze zwolnieniem podmiotów działających w interesie publicznym, o którym mówi rozdział 2 ww. Dyrektywy 2006/112/WE.

Należy zaznaczyć, że konieczność działania w interesie publicznym dla stosowania przedmiotowego zwolnienia nakłada obowiązek określenia przez państwo członkowskie norm prawnych, w których możliwe jest realizacja celu Dyrektywy.

Proponowane w projekcie ustawy ramy prawne zapewniając określony zakres kontroli poziomu usług edukacyjnych świadczonych przez podmioty niepubliczne pozwalają spełniać wymogi ww. Dyrektywy w tym aspekcie.

Mając na uwadze powyższe podkreślam, że szkoły językowe działające w formach, o których mowa powyżej nadal będą korzystały ze zwolnienia.

Wprowadzenie innych regulacji w tym zakresie, np. objęcia zwolnieniem od podatku od towarów i usług instytucji szkoleniowych nie prowadzących działalności tak jak podmioty prawa publicznego lub, których cele nie mogą być uznane za podobne, nie jest możliwe z uwagi na ich niezgodność z przepisami prawa wspólnotowego.

2
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Grabowski